

— Сетнѣ отиде ли си вече тоя майсторъ или се връща пакъ на фабриката?

— Караюлевъ го задържа 4—5 дена и послѣ дойдоха въ София, а да ли се е връщалъ послѣ или не незная, защото азъ стояхъ до 15 Октомврий и сетнѣ не съмъ вече ходилъ тамъ.

— Вий казахте по-напрѣдъ, че на тоя човѣкъ не сте искали разноски, ами бивало ли е нѣкога случай да не искате разноски и на други нѣкои?

— Ний искахме спорѣдъ човѣка, кога по левъ, кога по два и т. н. Ако се случеше да дойдатъ нѣкои хора по-деликатни, по-образовани, отъ тѣхъ искахме по-повече. Освѣнтъ на тоя човѣкъ, знаа че не земахме нищо и отъ Тюфекчиева и отъ едно момче Денко.

— Тоя Денко дохождалъ ли е нѣкога съ Тюфекчиева на фабриката?

— Дойде единъ пѣтъ и заедно ядоха.

— Колко врѣме стояхте у Алек. Караюлева?

— Нѣщо 2¹/₂ мѣсеца. Отидохъ прѣзъ мѣсецъ Юлий 25 или 26 и стояхъ прѣзъ Августъ, Септемврий и Октомврий до 15-й 1890 година.

— Прѣзъ това врѣме Наумъ Тюфекчиевъ идвалъ ли е на фабриката?

— Наумъ Тюфекчиевъ прѣзъ това врѣме е идвалъ единъ пѣтъ, а братъ му или братовчедъ му Никола идва единъ пѣтъ съ него и една сѣббота вечеръ дойде пакъ и донесе едно писмо. Послѣ пакъ дойде Г. Кузмановъ и докара съ файтонъ едно спаничаво момче.

— Послѣ това момче какво стана, умрѣли или отиде нѣкадѣ.

— Незнамъ какво е станало съ него. Знаа само, че единъ денъ като отидохъ въ III-й участъкъ го видѣхъ, че миеше дѣскитѣ, попитахъ го защо е тамъ и той ми каза, че билъ затворенъ за брата си.

— Каква работа върнахте въ фабриката на Александра Караюлева?

— Стояхъ на тезгяхтъ и събирахъ паритѣ и вересипитѣ.

— До гдѣто стояхте тамъ, виждали ли сте нѣкога Петра Македонски да дохожда тамъ?

— Отъ госпожата съмъ чулъ да говори, че Петръ Македонски имъ билъ роднина, но въ моето присѣствие не съмъ го виждалъ да идва, нито пакъ го познавамъ.